

Pinchas Haftarah

[1 Kings]

(18)46:And the hand of the LORD was on Eliyahu; and he girded up his loins, and ran before Achav to the entrance of Yizreel.
(19)1:Achav told Izevel all that Eliyahu had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

2:Then Izevel sent a messenger to Eliyahu, saying, So let the gods do to me, and more also, if I don't make your life as the life of one of them by tomorrow about this time.

3:When he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-Sheva, which belongs to Yehudah, and left his servant there.
4:But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a juniper-tree: and he requested for himself that he might die, and said, It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.

(18)46:וַיִּדְ-יְהוָה הַיְתֵהּ אֶל-אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְנִיּוֹ וַיִּרְץ
לְפָנָי אַחְאָב עַד-בְּאֶכָה יִזְרְעֵאלָהּ: (19)1:וַיַּגֵּד אַחְאָב
לְאִיזָבֵל אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הָרַג
אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים בְּחָרֹב: 2:וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ
אֶל-אֱלֹהֵיהוּ לֵאמֹר כֹּה-יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן
כִּי-כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ כְּנַפֵּשׁ אֶחָד מֵהֶם:
3:וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר
לְיְהוּדָה וַיֵּנַח אֶת-נַעְרוֹ שָׁם: 4:וְהוּא-הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ
יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אֶחָד וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ
לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב עַתָּה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי-לֹא-טוֹב
אֲנִכִּי מֵאֲבֹתַי:

וַיִּדְ-יְהוָה הִיטָהּ אֶל-אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְּנִיו וַיִּרְץ לִפְנֵי
אֲחָב עַד-בְּאֵכָה יִזְרְעֵאלָהּ: ⁽¹⁹⁾ וַיִּגַּד אֲחָב לְאִיזֹבֵל אֵת
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הָרַג אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים
בְּחָרֹב: ² וַתִּשְׁלַח אִיזֹבֵל מִלְּאָךְ אֶל-אֱלֹהֵיהוּ לֵאמֹר כֹּה-יַעֲשׂוּן
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי-כָעַת מִחָר אֲשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ כְּנַפֵּשׁ
אֶחָד מֵהֶם: ³ וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיִּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בְּאֵר שִׁבְעַת אֲשֶׁר
לִיהוּדָה וַיַּנִּיחַ אֶת-נַעְרוֹ שָׁם: ⁴ וְהוּא-הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם
וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אֶחָד וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לְמוֹת
וַיֹּאמֶר | רַב עָתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי-לֹא-טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתַי: